

We are a foundation for the wellbeing of **CHILDREN** in Uganda.

Let's begin!

**Korte reisverslagen van René
Nieuwenkamp en informatie over
de bezochte projecten.**

**Ontzettend bedankt voor uw
bijdrage!**

Reisverslag april 2019

Na 10 jaar, is het bijzonder om met z'n drieën Oeganda weer te ervaren. Samen bezoeken we de projecten waarmee het allemaal begonnen is:

- Onze en jullie sponsor kinderen, goede vrienden, broers en zussen, we zien er velen voorbijkomen.
- Met Irene Mugalasi, één van onze coördinatoren, reizen we naar "Auntie Beatrice" en het project Beth Elisah. Dankzij gulle giften zorgen we voor een verhuizing naar een betere woning en een goede school voor Tendo en Mercy. We zijn trots op de resultaten van alle negen kinderen.
- Henry Luja, de jonge artiest die gegroeid is naar een volwassen vader met een zelfstandige onderneming. We starten een actie en kopen bij hem 300 kaarten voor sponsors in Nederland
- Bezoek aan de "aunties" van voormalig Bulamu Childrens' Village - Florence, Juliet en Esther, die wij dankzij het sponsorgeld suiker, rijst en zout gaven. Florence hebben we kunnen zegenen met behandeling en voorlichting voor haar diabetes
- Met Moses Mugalasi, ook coördinator voor Stichting Bulamu, reizen we naar de Makerere West Valley Primary school. Hier ontmoeten we de sponsorkinderen van het eerste uur (2012), inmiddels bijna allemaal op het voortgezet onderwijs. Gezamenlijk inventariseren we 50 nieuwe kinderen voor een nieuw project in deze achterstandswijk.
- Met John Natabaazi bezoeken we zijn One Love troupe. Een project in Jandira, diep in the village, waar een tiental kinderen uit de sloppenwijken van Kampala nu een nieuw thuis hebben. We zien hoe het huis is gebouwd en ontvangen weer een spetterend muziek en dans optreden. Voordat we weggaan doneren we 2 koffers met kleding.

Watiiti

Een regenjas, een paraplu en schrijnende verhalen,

Het was een zegen dat we deze reis de eerste week met z'n drieën mochten beleven. Na 10 dagen vertrok Judith en zijn Rene en Jolanda samen verder gegaan.

Judith, volop in de zorg. Heel zacht - en later iets harder gekookte eitjes, verse koffie - als je de laatste slok amper verwerkt hebt en een ongelooflijk temperament, dus met haar was er altijd wel iets te beleven in Casa Uganda.

Judith is mee gegaan naar Oeganda om het opnieuw te beleven. Het is voor haar alweer 8 jaar geleden sinds ze voor het laatst Oeganda verliet en het is gaaf om door haar ogen te zien wat er allemaal veranderd is. Haar taak voor deze reis: de inventarisatie van de kinderen voor het nieuwe sponsorprogramma van de school die we steunen, Makerere West Valley Primary School. Wij hebben van de kinderen foto's gemaakt en persoonlijk contact met ze gehad om ze hun verhalen te horen. Dit was speciaal omdat je de kinderen zelf ziet, dat maakt het project veel intenser.

(een vrije samenvatting van de blog van René Nieuwenkamp)

Beth Elisha

Wij bezoeken Beatrice samen met Irene Mugalasi

Bij “Auntie” Beatrice – tante van het kindershuis – treffen we opnieuw een complete bouwput aan, waar nu gewerkt wordt aan 8 huizen tegelijk, waaronder één van de twee huizen die wij voor deze 9 kinderen in gebruik hebben. “

Omdat de kosten hoog liggen van het huis waar zij nu in wonen, hebben wij met haar overlegd om te verhuizen naar een andere locatie. Het is verrassend hoe dit wordt opgepakt en opnieuw blijkt dat je in de kringen waar wij ondersteunen stap voor stap moet handelen, maar binnen twee weken heeft Beatrice 5 km verderop, voor hetzelfde bedrag wat we nu betalen, een mooie en grotere woning gevonden die passend is voor het hele gezin. Op 2 mei is de familie verhuisd en 14 dagen later zitten alle kinderen weer op school en stuurt Beatrice foto's van de “Garden in Bags” tuin die ze aangelegd heeft om groenten te planten.

Henry Luja

Henry kennen we al even. De eerste jaren dat wij in Oeganda waren hebben we hem ontmoet op het kinderdorp, waar hij zelf is opgegroeid. Een kinderdorp waarin hij door support van Nederlanders scholing heeft mogen ontvangen en zelfs een opleiding op de academie voor beeldende kunst.

Wij hebben nieuwe visitekaartjes bij Henry besteld. Al het drukwerk voor de stichting laten we tegenwoordig bij hem doen. Een win-win situatie omdat we hem hierbij niet helpen door te geven, maar hem gewoon zijn dagelijks werk kunnen laten doen en daar voor betalen. Zo zijn we ook met hem begonnen. Er was een tijd dat zijn sponsor hem niet meer hielp en hij nog een laatste semester op school moest betalen, 350 euro, ook een aardig bedrag voor ons. We hebben hem toen een doek laten maken van 3 bij 2 meter. Het heeft jaren bij ons aan de muur gehangen en vandaag vertelt hij ons dat hij daarna nooit meer zo'n groot werk heeft gemaakt.

Deze reis hebben wij voor hem €75,- aan kaarten kunnen verkopen, nu heeft hij een extra inkomen en zijn wij jullie als sponsors dankbaar voor de spontane reacties.

Aunt Florence

Bulamu childrens Village, is de plek waar het ooit begonnen is. Samen met een stichting, gingen Jolanda en Corina hier hun eerste bezoek aan Oeganda brengen. Door alle positieve ervaringen ging Judith al snel met Jolanda mee.

Florence werkt al jaren als “auntie” op het kinderdorp, dat in het begin weeskinderen opving en nu ook fungeert als boardingschool.

Bij binnenkomst raakte het ons enorm om te zien hoe vermoeid en bezweet Florence er uit ziet. Wat blijkt, zij heeft suikerziekte en heeft geen idee wat dit inhoudt, hoe zij dit kan behandelen en hoe zij op haar voeding moet letten. Ons gesprek wordt door een meisje in het Luganda vertaald; Florence geeft aan dat zij zich ontzettend ziek voelt en niet meer weet wat zij moet doen. Dankbaar voor de financiële inzameling van jullie hebben wij haar kunnen zegenen.

Dankzij facebook vinden we een Oegandese vrouw die zich bereid stelt om Florence te helpen. We nemen haar mee en leggen de contacten, zodat de communicatie vanaf nu plaats kan vinden in de moedertaal van Oeganda. Rita, dochter van een moeder met diabetes, vertelt aan Florence hoe ze haar leven en eetgewoonten moet veranderen om met haar ziekte om te gaan – dat is nog niet zo gemakkelijk als je leeft in een omgeving met Chronische tekorten. We bezoeken Agromax (zie de blogs van vorig jaar) en kopen enkele groente plantjes voor haar, zodat de toekomst in ieder geval iets gezondere voeding verzorgt, en geven haar een beperkte hulp voor de eerste weken. Weer een druppeltje in een zee van behoeften.

One love troupe

Eén van de verrassingen van onze reizen met nieuwe gasten is een bezoek aan de One Love Troupe. We zijn super trots dat we als Stichting konden meehelpen aan de groei van dit grootse project. De afgelopen jaren zijn enkele tienduizenden euro's geïnvesteerd in een tiental kinderen, met als resultaat een kinderkuis op het platteland van Jandira, scholing, voeding en een opleiding in zang en dans. Sowieso reizen we altijd minimaal 1 keer per reis af naar deze mooie locatie maar met gasten is het altijd extra speciaal. John en zijn staff zorgen er dan voor dat de kinderen traditioneel zijn uitgedost en dat de muziekinstrumenten opgewarmd zijn voor een speciaal welkom

Als warm extraatje bij One Love troupe, dansen en zingen de kinderen voor ons en voelen wij ons ontzettend welkom!

Wij hebben 3 koffers met kleding en schoenen uitgedeeld. Tijdens het openen van de koffers zaten alle kinderen op een rij en John pakte de kleding, gooide het naar het kind die het graag wilde hebben. 30 Minuten later waren de kinderen helemaal in stijl gekleed.

Het was een fijne moment om samen met zijn.

Zaaien in eigen grond

In de ontwikkeling van Stichting Bulamu in Oeganda is deze reis een kleine stap gezet. Vorig jaar konden we melden dat de officiële NGO status (Non Governmental Organisation – Stichting zonder winstoogmerk in Oeganda) is afgerond, inmiddels zijn de certificaten rond en een 5 jaar operationele vergunning. De volgende stap is een werkvergunning voor de bestuurders. Hiervoor is een verklaring van goed gedrag nodig en die hadden we dus in Nederland aangevraagd. Wat we in Nederland nog wel eens denken is dat we als landje super internationaal opereren, nou dat valt dus nog wel eens tegen. Met een in het Nederlands opgestelde VOG ging onze afgevaardigde naar Internal en Foreign affairs (binnenlandse en buitenlandse zaken) en werd hij weer net zo hard naar huis gestuurd omdat de verklaring niet in het Engels was opgesteld. Communicatie met Justis (Nederlandse uitgever van VOG's) wees uit dat Justis deze klachten vaker had ontvangen, daarvoor een Engelse uitleg onder de verklaring heeft geplaatst en dat daarom iedere buitenlandse entiteit dat moet accepteren. Mooi niet dus – de Oegandese afgevaardigde kaatste de bal terug door te zeggen “dat kan iedereen wel zeggen maar ik kan het niet lezen” en daarmee laten we het er voorlopig weer even op zitten tot ons volgende bezoek. De volgende stap is INTERPOL, waar (voor opnieuw 80 euro) een verklaring in het Engels kan worden afgegeven. De rekening voor een drie jaar vergunning hebben we inmiddels al wel betaald en dat is maar goed ook want nog geen 2 weken na ons vertrek werden opnieuw de kosten voor de VOG met 20% verhoogd en meer stijgingen zitten er aan te komen. Wordt vervolgd, volgend jaar gaan we fondsen werven voor Stichting land en een kantoor.

Part of Uganda

Ken je iemand die deze nieuwsbrief ook wil lezen – Spread the word – stuur een mailtje naar info@bulamu.org en we voegen hem / haar / hen toe aan de verzendlijst. Bedankt voor het lezen.

mail: info@bulamu.org
KvK Rotterdam: 51111365
Kampala MIA/NB/2018/09/1270
Rekening ING Bank
Stichting Bulamu
IBAN: NL54INGB0005721854
BIC: INGBNL2A

Paypal account: info@bulamu.org

We are a foundation for the wellbeing of **CHILDREN** in Uganda.